

[Forsvarsministeren.]

bl. a. sagt ved en bestemt Lejlighed — jeg tror det var saa sent som sidste Aar —, at naar Forslag til Lov om Rigets Forsvar blev gennemført, hvori der er Tale om en ret betydelig Nedsættelse af Tjenestetiden, vilde jeg mene, at den Tjenestetid, der er Tale om her, kunde nedsættes ret betydeligt, jeg vilde antage, man kunde gaa ned fra 20 til 12 Maaneder. Men Princippet i den Lov, vi fik i 1917, mener jeg ikke skal brydes, og Princippet er i Virkeligheden dette, at de unge Mænd, der paa den Maade aftjener deres Værnepligt ved civilt Arbejde, ikke skulde have en kortere Tjenestetid end den, der findes indenfor et hvilket som helst af vore Vaaben, og da Rytteriet er det Vaaben, hvor man har længst Tjenestetid, skulde den nogenlunde rette sig efter Tjenestetiden ved dette Vaaben.

Jeg mener dette Princip ikke maa brydes, og det blev meget bestemt betonet i 1917 af de to radikale Ministre, Indenrigsminister Rode og Forsvarsminister Munch, at det var Princippet i Lovforslaget. Men hvis man gaar ind paa det Lovforslag, det ærede Medlem Hr. Niels Petersen nu staaer som Anbefaler af, og altsaa gaar ned til det, der fastsættes her i Lovforslaget: to Maaneders længere Tjenestetid end Tjenestetiden i det Vaaben, de vedkommende egentlig skulde ind til, bryder man jo fuldstændig det Princip. Jeg mener, det vilde være ganske urigtigt at gennemføre Ændringen paa den Maade, som her er anbefalet af det radikale Parti, men jeg kan altsaa gentage, hvad jeg har udtalt tidligere, at i det Øjeblik Forslag til Lov om Rigets Forsvar gennemføres — hvad jeg stadig haaber maa kunne ske i denne Samling — er jeg omgaaende villig til at fremsætte Forslag til Ændringer i den bestaaende Lov om værnepligtiges Anvendelse til civilt Arbejde.

Skulde det omtalte Lovforslag heller ikke i denne Samling blive vedtaget, kan vi naturligvis optage en Forhandling om visse Nedsættelser fra de 20 Maaneder, men det bliver saa ikke ret meget, man kan gaa ned; jeg mener, at man ikke kan gaa længere ned end til de 16 Maaneder, den Tjenestetid, man har indenfor Rytteriet med den første Uddannelse og de to Genindkaldelser. Derfor er det, jeg har ment, at det vil være rigtigt at afvente Forslag til Lov om Rigets

Forsvars Skæbne, for i det Øjeblik det blev gennemført, kunde vi gaa ned til ca. 1 Aar, og saa betød det jo virkelig noget.

Jeg kan altsaa ikke medvirke til Gennemførelse af det Lovforslag, her er fremsat fra det radikale Partis Side, men jeg er villig til at optage en Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Niels Petersen): Den højtærede Forsvarsminister mindede om, at den gældende Lov var gennemført af den radikale Regering, og det er jo rigtigt. Det er ligeledes rigtigt — jeg tror for Resten ikke, den højtærede Minister fremhævede dette —, at det betød et overordentlig stort principielt Fremskridt, at man gav Adgang til, at Folk kunde vælge civilt Arbejde i Stedet for Militærtjenesten. Men deri, at det den Gang lykkedes at samle alle Partier om det, ligger jo ikke, at det er rimeligt at opretholde en saa stor Forskel mellem dem, der vælger civilt Arbejde, og dem, der vælger at aftjene den militære Værnepligt.

Derfor undrede det mig meget, naar den højtærede Minister sagde: Nu skal vi vente igen. I 1927, altsaa for henvend til Aar siden, var der fra den højtærede Ministers Side ikke Tale om at vente, indtil Lovforslaget om Rigets Forsvar var gennemført, thi det var jo ikke fremkommet paa det Tidspunkt, men den Gang sagde den højtærede Minister: Vi maa vente til Efteraaret 1927. Der kom ikke noget Forslag i Samlingen 1927—28, der er ikke kommet noget Forslag fra Ministeren i 1928—29, tværtimod fremkommer der nu en Udtalelse fra den højtærede Minister om, at nu skal vi vente, indtil Lovforslaget om Rigets Forsvar er gennemført.

Er man enig i, at det, som det hedder i det Andragende, der er tilstillet Rigsdagen, og hvor der findes Underskrifter af Mænd, der har spillet en meget fremtrædende Rolle indenfor Venstre, er en urimelig tung Byrde, der lægges paa dem, der vælger det civile Arbejde, saa forstaar jeg ikke, hvorfor man vedblivende opsætter en Ændring og siger: Vent.

Altsaa, i Sommeren 1927 sagde den højtærede Minister: Vent til Efteraaret 1927, for saa vil jeg selv fremsætte et Forslag derom. Nu siger den højtærede Minister: Vent, til Forslag til Lov om Rigets Forsvar er gennemført, saa skal jeg til at overveje det. Jeg